

ارزیابی ظرفیت تحمل شهری با استفاده از روش فازی – نمونه مورد مطالعه شهر آمل

سید محمد هادی موسوی^۱، فرزین محمودی پاتی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه مازندران

۲- استادیار گروه شهر سازی، دانشگاه مازندران

چکیده

در طی قرن اخیر، توسعه شهری و افزایش جمعیت شهرنشینان توسعه بی سابقه ای داشته است. در طول این شهری شدن سریع، شهرها مقصد جذب جریان بزرگ مهاجرت جمعیت روستاییان و محل تمرکز بسیاری از فعالیت های اقتصادی و اجتماعی شدند. تمرکز بیش از حد جمعیت و فعالیت های انسانی منجر به چالش های جدی و گوناگونی در برابر توسعه پایدار شهری گردید. زوال محیط زیست، تضعیف زیرساخت های شهری و خدمات عمومی ناکافی از جمله این چالش ها بوده اند. در این زمینه مفاهیمی از جمله ظرفیت تحمل توجهاتی را به سمت خود جلب کرد. ظرفیت تحمل، شالوده مفهومی کلیدی را برای مدیران و برنامه ریزان شهری در راستای بهبود پایداری شهر فراهم کرد. این مطالعه به ارزیابی ظرفیت تحمل شهری نواحی شهر آمل براساس ۱۴ شاخص تعیین شده با استفاده از روش فازی می پردازد. براساس نتایج بدست آمده مشخص گردید، ۶ ناحیه از ۱۱ ناحیه شهر، در دامنه حد بحرانی ظرفیت تحمل شهری قرار دارند و این فشار آسیب های جبران ناپذیری به محیط زیست این شهر وارد خواهد آورد.

واژگان کلیدی: ظرفیت تحمل، روش فازی، شهر آمل